

[Inger Gautier Schmit.]

men det skyldes de særlige Omstændigheder, som ligger til Grund herfor; jeg vil dog henstille, at den højtærede Indenrigsminister, hvis han fremdeles skal have nye Tilføjelser til Loven om Civilbeskyttelsesforanstaltninger, samler dem alle i een Lov, idet det hele saa vil blive lettere og mere overskueligt.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag om Ændringer i Loven om visse Foranstaltninger til Beskyttelse af Civilbefolkningen mod Følgerne af Luftangreb skal jeg tillade mig at fremføre, at vort Parti med Velvilje ser paa det, her foreslaas, idet man forstaar, at det er de Erfaringer, man har gjort med Hensyn til Lovens Rækkevidde, der bevirker, at man gaar til en ny Bemyndigelse for Indenrigsministeren. Det er ganske naturligt, at man i første Linie tager Sigte paa, at det Brandmandskab, det Brandmateriel, der findes i Landet, i allerhøjeste Grad kommer til at samarbejde i visse givne kritiske Situationer. Det er det, den første Paragraf tilsigter.

Vi kan ogsaa med Sympati se paa, at Tjenestemændene faar den samme Pligt som andre Borgere i Landet til i givet Tilfælde at yde Tjeneste, og at denne Tjeneste ikke regnes med i den almindelige Arbejdstid, ligesom den heller ikke regnes som Overarbejde. Ministeren har forbeholdt sig i givet Tilfælde at fastsætte særligt Vederlag for saadant Arbejde. Jeg kunde tænke mig, at den højtærede Minister i det Udvalg, som bliver nedsat, trak Linierne op for et saadant Vederlag, idet man i Tilfælde som dette, hvor det i al Almindelighed betragtes som et borgerligt Ombud, saa vidt muligt bør stille Landets Borgere ens, ogsaa med Hensyn til Betaling eller Ikke-Betaling af udført Arbejde.

Lovforslaget udvider endvidere Bemyndigelsen til at rekvirere forskellige Ejendele, her er særlig tænkt paa Rekvisition af Befordringsmidler. Jeg kunde tænke mig, at den højtærede Indenrigsminister ogsaa her kunde give bestemte Oplysninger om, hvordan en saadan Rekvisitionsbeføjelse kunde tænkes at blive, om det er Benzinmangelen, der her spiller ind; alt saadant kan udmærket drøftes i et Udvalg.

Naar Ministeren i § 2 har taget de Tilfælde frem, hvor Fabrikker og andre større Virksomheder ikke har effektueret et ønskeligt Luftbeskyttelsesarbejde; maa jeg gaa ud fra, at ogsaa dette bygger paa Kendsgerninger, som den højtærede Indenrigsminister i Udvalget kan godtgøre over for os. Jeg synes jo, at det er heldigt,

at alle Landets Borgere her opfylder deres Borgerpligt, og jeg finder det rimeligt, at Ministeren, hvis man ikke fra Fabrikkers Side ud fra eget Initiativ har foretaget det fornødne, kan paalægge dem at gøre det.

Slutningen af denne Paragraf omhandler Tilfælde, hvor der kan betaales et særligt Vederlag til de Personer, der bliver sat til at have Opsyn med Fabrikkerne. Her gælder det samme, som jeg før hentydede til, at jeg synes, det er bedst, at hvor det er et borgerligt Ombud, er det et borgerligt Ombud. Dog kan der naturligvis være Tilfælde, hvor det vil være berettiget — og det venter jeg, Ministeren vil oplyse os om —, at der gives et beskedent Vederlag for det Tilsyn, der her skal føres, naar det er uden for vedkommendes Arbejdstid.

Jeg skal i øvrigt anbefale Lovforslaget til Behandling i det Udvalg, der bliver nedsat. Jeg haaber, at vi hurtigt kan afslutte Arbejdet.

Ole Bjørn Kraft: Det vil ikke være nødvendigt for mig at knytte mange Bemærkninger til de to her fremsatte Lovforslag. Mit Parti er enigt i de Principper, som har ligget til Grund for deres Udarbejdelse, og anerkender Nødvendigheden af, at man efter at have gjort de Erfaringer, som man har haft Lejlighed til at høste, nu søger at nedfælde dem i Lovforslag, saaledes som Tilfældet her er.

Med Hensyn til Forslaget til Lov om Civilbeskyttelsestjenesten hviler dets Bestemmelser med Hensyn til C. B.-Folkene paa de Erfaringer, man har gjort i denne Periode, hvor de har maattet gøre en ganske særlig Tjeneste af en Udstrækning og maaske ogsaa af et Omfang, som man oprindelig ikke havde tænkt sig, og som utvivlsomt paa mange Maader har været ganske byrdefuld for en Del af dette Mandskab. Jeg vil gerne, som det er sket fra anden Side, paa mit Partis Vegne udtale min Paaskønnelse af den Maade, hvorpaa Mandskabet har taget den Opgave, som blev overladt dem, og den Villighed, hvormed de har udført deres Gerning. For mange af dem har det sikkert betydet i mange Maader et personligt Afsavn, som de ikke oprindelig havde haft Grund til at regne med, men det er værd at paaskønne, at det hele har formet sig paa den Maade, som Tilfældet har været. Jeg er enig med den ærede socialdemokratiske Ordfører i, at de har opnaaet Popularitet derved. Hvis de selv var i Tvivl derom, saa vilde den jo ophøre i det Øjeblik, de erfarede, at den københavnske Befolkning havde hædret